

ралнитѣ чувства регулиратѣ личнитѣ. Обаче, ако моралнитѣ чувства на човѣка не сж добре развити, а личнитѣ сж чрезмѣрно развити, той става неврастеникъ: дето отиде, все обиденѣ се връща. Ако е учителъ, ще се вглежда въ ученицитѣ си, защо не го поздравили, защо не се отнесли съ уважение къмъ него; ако е чиновникъ, ще разглежда отношенията си съ колежитѣ си и т. н. Ако показалецътъ е по-късъ отъ срѣдния, човѣкъ не е толкова вискателенъ. Макаръ и да му липсва нѣщо, той минава за демократъ. Следователно, човѣкъ трѣбва да работи много върху себе си, за да създаде нормална ржка. Ржката на човѣка още не е завършена. Даже и най-хубавата ржка има известни недостатѣци. Хора, които иматъ заострени прѣсти, така говорятъ, че не можете да разберете, кое е истина и кое не. Благодарение на това, тѣ лесно се изплѣзватъ, мжно можете да ги подведете подъ отговорность.

Като ученици, вие трѣбва да изучавате ржката си, както и нейнитѣ движения. Мнозина не знаятъ, кжде и какъ да държатъ ржцетѣ си. Това се забелязва особено въ ораторитѣ. Гледате нѣкой ораторъ, какъ движи ржцетѣ си. Той ту ги сваля, ту ги вдига, разтваря ги настрана — не знае, кжде да ги постави. Когато е гнѣвенъ, човѣкъ сжщо не знае, кжде да държи ржцетѣ си. Въ сжщность, тогава той трѣбва да постави ржцетѣ си на такова мѣсто, че да ограничи гнѣва. Нѣкой човѣкъ често хваща малкия прѣстъ на ржката си.—Защо?—Понеже мал-